

Nærri gildrunni.

3 blöð qto.

42.

Þorri gildsmuni

Árið 1905, hinn 28. ágúst keypti ég landspáldu sína úr Tráðar-
holti þorfunni austan Stollseyrar. En frókar fúftu veft í græna-
korni mínum, en heitir: "Fyrsta loftskreptastodin í Fílandi"

Landspálda þessi var 250 fadmar í hverri veg og girt af hana síðan galls-
virsgrindingu, stéttadri miltinu blæta hennar og setti kartoflur og rófur í 3-4
M. heltingar ^{á vori hverju} þann aðið þad vel og gaf of sé. 9-faldan gróðurári hverju,
nema ári 1933, ad kartoflunýkkin eyðilagdi þad allt hjá mér sem áður.

Land þetta var svo gott og gróðursett, ad þiðfæðingar, sem þar munu, fóðlu, ad
þar motti yrtið krossu með góðum árangri. Þar var síðungr veiði í storm vafni,
og fuplamer þá miltill af ýmsu lagi, einn um álfnum, endann, lönnun og marg-
koma sundri fuplam. Þar - og eigi annarstadar - voru karibrystlingar, þorðkannar

AD. og þadra kannar, löm, stekkar, fjaldar, mjóspítur og lönpællar, þellkap o. fl.
Allir, sem þangað komu og sáu land þetta, rétt hjá alþjóðavopnum, létu miltu
lofudsordi á þad, hverju vel þad vdi fallid til frókar yrtkingu í ýmsa land.
Eg lét þad einumfalt, en gaf ríðinu þad, og of því myndadist Þrygju manna góður
Fílandi, á landinu hvíldi nót. 12 þús. Króna stuld og tótt ríðisjóður ad sé ad græða

AD. 38 þús. 160000
þá stuld. - Solmverdid, þad gjofin var 20 þús. Krónur, stuldin 12 þús. miltu og
stuldarból ríðisjóð til míns 6 þús. Krónur. - En í þessari upphod voru þalín

andvirdi þriðgja jarða, Stollseyrar seljanna 6279ja og 540. Sals.
Sjó ad áttu árinu áður en ég lét þessa góðu eign of heudi, - en til hennar kafi.
Eg varid ndori 20 þús. miltu Krónu úr eigi vasa, og di í vinnu, áttist landandi leigu oft.
Kom vinnu mínu, Haraldur Hannesson til míns, en hann stundad þá hann í þýðlandi og
móssánum við me mægt, m. a. þad, ad þeppilept mundi. vera ad fá endurda jarð-
yrtkingu hingað til landins og þá helst Dani, en nema eitdu hén land og

Koma hér af stad ný fiska, stórfelldum fyrirmyndar búskap, fæ hær land léigg,
flytja kóngad vélar gnisso & gundr, svo fírlendingar eiddi af fæim og geti vóð, hvar
mikid og gott staf vóri hær eini ómuid.

Vitanleiga var allt fættu mas í gannu; en svo hvarfangur vorum vid fæ, id vid
högum vist haldid, hvor um sig, id vid vórum mæsta framfarumens laudius. Fæll svo
talid vider og num hvarugur okkar hafa heft uritt og fæssu i hvaru adu sinu færi frakur.

í
hvarfæll
2

En mið var, svo vid, id Haraldur fæ utar, 1932, og vadd fæ samstípa færlum manni, en
Dr. Gehl lét og lét vora, jandfoddingur. Hæfti hann farid vóð um laudid og hannværad
gnisvora, jandfodid og efni; hann spurdi um mægt og vissi um mæira um allt fæd,
en vidkomu binnadi fírlendingu og högum fæirre. Fæddadi Haraldur sig mægt i færi
hvaru fæddu hann var um fæsta hluti; hann var skertis og vidmætt fæddur,
færitim og spurull og grunadi Haraldur sig id færlum lógi mætt stæini mætturum
hans og sáttu fæir oft i tali saman.

Einhverju sinni var svo vid, id fæir bótunda nam hagi fírlendingu færi okkar, fæirre og fram-
kóundin i gnisvora gæinum. Fælli Haraldur fæ, id fæir stædi, um affærlaga i fæssum
efnum og id fæim mætti komu fæd vóð, id færlenda nam til fæss, id rýdja fæim
brantius, nóg vóri laudrymud og verluafum mægt, fæir geti lét fæim lónd og mikid og
fæim lótt o.s.fro. Dr. Gehl fælli fæd og líbbætt, en lét dem hann hefti lógan áluga
fæir færi. Lóttu spurdi hann Haraldur hvar fæss vóri hær id lóttu, id færlund léigg.

Hvar færi. Lóttu spurdi hann Haraldur hvar fæss vóri hær id lóttu, id færlund léigg.
Haraldur kvæddi sigi vóttu fæd, en sagdi, id færlu mætti upplýsingar um fæd og fæss vóri lóttu.
Fæir færlu m. a. laud mætt i hvaru hans og vidtalid fæddum, um fæss id fæim mættu fæd.

Léidur svo og léidur; Haraldur es vid nam sitt og færlu bréff færlu færlum manni, en
Buchart (eða Burtkart) lét og léidur hann Haraldur id komu til vidtals vid sig i Berlín
hid færlu um mættuvert mættu, en hann fæirre id færlu upplýsingar um, m. a. um fæd,
hvar lónd sé id færlu léigg vin hær i færlu o.s.fro.

Grunur Haraldur fæ, id Dr. Gehl stændi i einhverju sam tæud vid bréffritarum og

en hann hafi sagt komum eitthvort málum yfjan af samföringunni Haraldar og Dr. Gæhl í stjórnun forðum. Haraldur finnst þetta athuga verk og þessu í hnotsgöngu um það, að vit hverning þessum málum liggja, hvada samband ummi verri í milli þessara manna, því samtal þeirra Gæhls hafi verið marklaus hjál og hann, að sínu leyfi eigi meiri neitt alverlegt með því. Því sé hann, að bréfi hefði átt að sýna einhverja viltsetu í því, en þá færi fram, sem Haraldur eigi niðinn yfandi, en hann verði eigi bréfinu einu orði yfari því máli þar með loftid.

En svo fékk Haraldur stjórnun í þessum dómum sem er orðin:

Því var forstöðumáður fyrir vísunarleik þjóðverja í mörgum löndum yf Dr. Gæhl var hálsetur á stöðum á þessum vísunarförum.

Skall því hund vörri með hálum í því, að Haraldur yfði sé áforitandi yf grunlaus

með einu einu komar laundómum, er gefid hefði vísunarmönnum er leikarar þjóðar upplýsingar um þá hluti, er þeir vildi notfara sé, eftir áfridas komi, þótt einu grunlaus

þessu, að hann stódi fyrir lýrum, sé svo stundiloga, sem hann verði í.

Hann þá sé því vel fyrir Harald og o. t. v. þjóðina alla, að fara var lega, vitu niðr

en soþja fott, þessu greinarmunum í því, hvort talad er í þínu eða óþínu, en þá hefði

þetta verið í óþínu talad, að gefa umnar upplýsingar í þessum efnum, eftir því að dæmi

seu á lofum komi þó á einu síðar, að þjóðverjar ofludu að verda í undan dæmi til að

þessu laundid.

Dr. Gæhl var smidugur, en Haraldur Hannesson þó einu smidugri, að lattu stöð þessu

sig í gildum. Einhverjum öðrum hefði þetta orðid hálft í því, en hann verði sig, yf

vel sé hann fyrir þá.

Hot
Toujan,